

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVIII,
nr. 581
Simbătă, 7
martie
1992
4 pagini
5 lei

Industria la răscruce

S.C. Flaro S.A. în așteptarea... privatizării (I)

■ mai sînt și societăți (comerciale) fericite ■ nu-i deloc ușor să scoți la vînzare (după 44 de ani de la naționalizare) o întreprindere de asemenea complexitate ■ „străinii rămîn foarte mirați de ce vād la noi” ■

Au fost vorbe, așteptări, incertitudini. Apoi cîteva lucruri concrete și acum o certitudine: societatea comercială FLARO S.A. Sibiu va fi privatizată, conform Legii privatizării, înaintea constituirii celor 5 fonduri ale proprietății private. Acesta a fost, probabil, motivul care l-a determinat și pe dl. Hans Auner,

directorul S.C. „Flaro” S.A. să organizeze miercuri, 4 martie a.c. o conferință de presă, prin intermediul căreia am aflat lucruri interesante, încă necunoscute de publicul larg.

După cum mulți dintre cititorii noștri cunosc, „Flaro” Sibiu este o întreprindere unică în România, prin producția sa: articole de scris (25—30 la sută) și piese de schimb,

accesorii și componente pentru utilaje textile (70—75 la sută). Nimic din ceea ce este astăzi societatea comercială de pe malul Cîbinului nu mai amintește de fosta fabricuță „Graziosa”, înființată în anul 1922.

Ceea ce constituie complexitatea și, totodată, mîndria acestei unități economice este numărul impresionant de sorto-tipo-dimensiuni de produse realizate în mod curent: 10—15 mii. Însă pregătirea de fabricație este asigurată pentru cca. 50 000 sorto-tipo-dimensiuni, ceea ce înseamnă

(continuare în pag. a II-a)
Nicolae ACHIM

Între semieșec și semivictorie

După ce am evaluat rezultatele alegerilor locale pe baza opiniilor formulate de cotidienele bucureștene, să ne oprim, pe scurt, asupra felului în care le vād frunții politici ai țării.

Președintele Iliescu s-a abținut multă vreme să comenteze subiectul, atît de mult încît oficiul țărănist Dreptatea a jînduit ironic după o conferință de presă la Cotroceni. Pînă la urmă, șeful statului a rupt tăcerea pe ca-

Cine ne va conduce?

re a păstrat-o asupra acestui aspect, dar numai pentru a insista pe climatul politic în care s-a desfășurat această campanie electorală, mai bun, în opinia sa, decît la cele anterioare. Într-un interviu luat de dl. Emanoil Valeriu, abia destituit din funcția de director al televiziunii (printre posibili succesorii pomeniți de presă — consilierul prezidențial Al. Mironov, șeful Departamentului de actualități, Paul Șoloc și Ilie Șerbănescu, redactor șef al săptămînalului EXPRES și consilier economic al liderului P.A.C.), șeful statului a lăsat, totuși, să se întrevadă opinia sa, după care a progresat mai

(Continuare în pag. a II-a)
OBSERVATOR

Holul central al Cercului Militar Sibiu a devenit, iată, o permanență în activitatea expozițională sibiană.

După Salonul național „FOTOARM” și expoziția pictoriței Vera Marcu, sîmbătă, 7 martie a.c., ora 11, va fi vernisată o nouă expoziție de artă fotografică: Retrospectiva decanului de vîrstă al fotografiei din România, MARX JOSZEF.

Sînt expuse 75 de lucrări, selecționate de autor dintre cele realizate de-a lungul a 65 de ani dedicați artei fotografice.

Tot în același context va fi vernisată și expoziția de maximafilie „Flori, flori, flori” dedicată zilei de 8 Martie cu exponate aparținînd filateliștilor sibieni Nicolae Salade și Gheorghe Bichicean.

Dosarele Revoluției sibiene

Post-scriptum la „Procesul celor 7” Adevărul refuză să iasă la suprafață ...

(IV)

NICU SILVESTRU — mr. (r.) Onorată instanță, doresc să afirm, cu toată responsabilitatea, că sînt nevinovat de acuzația ce mi se aduce și că nu am săvîrșit nici o faptă penală. Doresc ca justiția să afle adevărul nu numai despre evenimentele din Sibiu ci și adevărul despre faptele mele. Cer judecarea mea nu după instituția în care am lucrat și după numele fostului

(continuare în pag. a III-a)
A consemnat
Lucian JIMAN

CORELAȚII DELOC DE NEGLIJAT

Dintr-o declarație făcută de comisarul general al Gărzii Financiare, domnul Gheorghe Florea am reținut că, în luna ianuarie 1992, Garda Financiară a efectuat controlarea și verificarea a 6 675 agenți economici. În cadrul acestei acțiuni au fost constatate abateri la 4 821 — agenți economici, adică 72 la sută, față de media anului trecut de 58 la sută, aplicîndu-se 6 170 amenzi contravenționale în sumă totală de peste 160 milioane de lei. Cu același prilej au fost confiscate și valorificate bunuri în valoare de 27 milioane lei, iar 77 milioane lei, precum și 8 750 dolari S.U.A., au fost vîrșați la bugetul public național împreună cu suma de 143 milioane lei provenind din recalcularea impozitului pe circulația mărfurilor, a impozitului pe profit și a altor datorii care se cuvin bugetului statului.

EDITORIALUL ZILEI

Iată, deci, cum numai într-o lună au fost readuse la destinația lor firească fonduri ce însumează peste 400 milioane lei. Ce semnifică această stare de fapt? Multe, dintre care este suficient să amintim tendința de îmbogățire fără just teme, sfidarea unor elemente tabu în buna funcționare a economiei de piață, o mentalitate strîmbă, de bișniță și nu de business, o neglijare totală și voită a consecințelor grave pe care un astfel de „modus operandi” în afaceri le are în planul global al necesităților sociale.

În momentul pe care îl parcurgem, corelarea între realizarea integrală a bugetului de stat — pe toate căile desigur — și posibilitatea acestuia de a asigura funcționarea instituțiilor bugetare — învățămînt, cultură, sănătate — precum și o reală protecție socială este o problemă sub raportul: a fi sau a nu fi. Și atunci, pînă cînd vom continua să ne furăm singuri căciula? Cit timp va trebui să mai treacă pînă cînd vom repudia categoric mentalitățile ce se întorc, la urma urmei, ca un bumerang împotriva noastră?

Întrebări asupra cărora trebuie să medităm cu toții. Și să acționăm. Pe măsura capacității și competențelor pe care le deținem.

TRIBUNA

100 de ani de la declanșarea MIȘCĂRII MEMBRANDISTE

(II) Despre rezistența și lupta românilor împotriva dualismului austro-ungar

O activă solidaritate națională se manifestă în vechea Românie, foarte îngrijorată de soarta fraților de dincolo de Carpați. Se ridică împotriva dualismului oameni politici de cea mai mare autoritate, care critică guvernul de lipsă de atitudine fermă în apărarea cauzei unității naționale. Marele om politic și cărturar patriot, Mihail Kogălniceanu, declara răsplat în Parlamentul țării că „lingă românii din Transilvania și Banat este națiunea română, este România”.

Presa din România și mai ales „Românul”, „Perseverența”, „Reforma”, a luat poziție deschisă împotriva regimului dualist oprimator de popoare.

În „Românul”, B.P. Hașdeu, marile istoric și filolog, publica un articol de o mare forță demonstrativă, dovedind că „Moldova, Transilvania și Muntenia nu există pe fața pămîntului, ci o singură Românie, cu un picior în Dunăre și cu altul în Carpați”. La deschiderea solemnă a sesiunii „Societății Literare Române” (devenită apoi Academia Română) în aug. 1867, socotită, nu fără dreptate, de habsburgi, drept „Parlamentul daco-român”, ardeleanul T. Cipariu declara: „am început a ne elibera patria, am început a ne elibera limba; am început, dar nu am terminat. Rămîne deci să continuăm și să terminăm”.

Se înscrie în șirul nesfîrșit al acțiunilor de sprijin și solidaritate cu frații asupriți, înființarea, la 3/15 mai 1867, la București, a societății „Transilvania”, sub președinția lui Al. Papiu Ilarian, societate careia însiși conducătorii: I. Eliade Rădulescu, T. Cipariu, A.T. Laurian, Andrei Șaguna, Gh. Hurmuzachi îi precizau caracterul, de „societate eminentamente națională” și care era socotită de studenții români din Transilvania „lumină a speranței de viitor”. Bani și ajutoare materiale sînt trimise din România în Transilvania pentru susținerea școli-

(continuare în pag. a III-a)
Mihai RACOVITAN

